

Sygn. akt I C 19/15

Dnia 4 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa K. P.

przeciwko Skarbowi Państwa – Państwowe Gospodarstwo (...) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa - Państwowe Gospodarstwo (...) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. na rzecz powoda K. P. kwotę 21.010,60 zł (dwadzieścia jeden tysięcy dziesięć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 18.100,80 zł (osiemnaście tysięcy sto złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 7 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 2.909,80 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 3 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa - Państwowe Gospodarstwo (...) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. na rzecz powoda K. P. kwotę 11.755 zł (jedenaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego Skarbu Państwa - Państwowe Gospodarstwo (...) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 2.136,52 zł (dwa tysiące sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Z:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

4) (...)

Dnia 4 października 2019r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 19/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 października 2019 roku

Powód K. P. domagał się zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w K. obecnie Skarb Państwa- Państwowe Gospodarstwo (...) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. - kwoty 25.744,60 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (7 stycznia 2015r.) oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, iż pozwem dochodzi odszkodowania za trwale zajęte przez wody płynące potoku Z. stanowiące jego własność działki ew. nr (...) o łącznej pow. 0,1697 ha z uwzględnieniem drzewostanu na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy prawo wodne w wysokości 20.364 zł., zwrotu kosztów dokumentacji geodezyjnej na podstawie art. 188 w zw. z art. 15 ust. 3 prawo wodne w kwocie 2.460 zł., i 10,80 zł. oraz tytułem naprawy szkód osuwiskowych powstałych wskutek braku zrealizowania ustawowych obowiązków przez (...) w K. i braku zabezpieczenia brzegów potoku Z. w km 0+000 do 2+700 w rejonie działki (...) po powodziach w 2010r. i 2011r. w kwocie 2.909,80 zł.

Podniósł, że w wyniku powodzi w latach 2010 i 2011 nastąpiło trwałe zajęcie gruntów stanowiących w tym czasie współwłasność powoda, jego rodzeństwa i matki. Na wniosek powoda toczyło się postępowanie administracyjne i decyzją Starosty (...) z dnia 28 maja 2012r. została ustalona linia lewego brzegu potoku Z. zgodnie, z którą dokonano podziału nieruchomości i stwierdzenia nabycia na własność Skarbu Państwa działek nr (...) zajętych w wyniku powodzi w 2010 i 2011r. Powód nie zgadza się z wysokością przyznanego mu odszkodowania za zajęty grunt uznając je za rażąco zaniżone. Wskazał też, że w związku z koniecznością uzyskania decyzji poniósł koszty wykonania dokumentacji geodezyjnej i koszt uzyskania wypisu z rejestru gruntów. Ponadto wyjaśnił, iż na skutek zmiany koryta potoku przy działce nr (...) doszło do powstania czynnego osuwiska, które powoduje szkody w terenie poprzez zajmowania gruntu z drzewostanem.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał częściowo żądanie pozwu a mianowicie do kwoty wyliczonej w ugodzie nr (...) z 27 maja 2013r. (czyli w kwocie 3.400,91 zł. – ugoda k. 16), poza tym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że na zlecenie strony pozwanej dokonano oszacowania wartości gruntu zajętego przez wody płynące, stanowiący podstawę ustalenia wysokości odszkodowania operat jest profesjonalny i rzeczowy. Nie ma powodów do ponownego ustalania faktów tylko z tej przyczyny, że powód jest niezadowolony z wyceny działek. Pozwany podniósł, że żądanie uznania odpowiedzialności pozwanego za tzw. szkody osuwiskowe jest bezpodstawne, nie ma mowy w tym wypadku o związku przyczynowym pomiędzy szkodą a zdarzeniem, które je spowodowało. Szkody te powstają na skutek nadzwyczajnych sytuacji hydrologicznych i co do zasady pozwany jest zwolniony z odpowiedzialności za tak powstałe szkody na podstawie art. 188 ust. 2 ustawy prawo wodne.

Ponadto pozwany podniósł, iż część gruntów zostało zajętych przez wody płynące przed 2009r., w szczególności przed tym rokiem zostały zajęte 20% działki (...)/7, 20% działki (...)/9, 35% działki (...)/11, 25 % działki (...). Te ubytki powierzchni czterech wymienionych działek nie mogły być wycenione i przyjęte do ogólnego odszkodowania, bo w tym zakresie roszczenie uległo przedawnieniu.

Pismem z dnia 29 listopada 2017r. k. 314 i nast. powód wystąpił z nowym roszczeniem wnosząc o nakazanie pozwanemu wykonanie prac związanych z zabezpieczeniem brzegów potoku Z. w km 0+000 do 2+700 w rejonie działki (...) w M. w miejscach oznaczonych na załączonym planie sytuacyjnym (k. 321) – w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia i zakazanie pozwanemu dalszych naruszeń polegających na podmywaniu przez wody potoku gruntu i drzewostanu na działce (...).

W uzasadnieniu tego żądania podał, iż w wyniku przesunięcia koryta potoku powstały lokalne czynne procesy erozji, a wobec braku prac związanych z zabezpieczeniem brzegów potoku Z. dochodzi do ciągłej erozji gruntu, pogłębiania i poszerzania się miejsc erozji, poprzez pomywanie gruntu, na którym rosną drzewa.

W piśmie z dnia 25 września 2018r. pozwany ponownie podniósł, że żądanie odszkodowania za osuwiska w stosunku do niego jest całkowicie bezpodstawne, niedopuszczalnym jest stwierdzenie, iż powód poniósł szkodę na skutek erozji gruntu z powodu braku realizacji prac zabezpieczających.

Ostateczne stanowisko pozwanego zostało zawarte w piśmie z dnia 13 września 2019r. nazwanym załącznik do protokołu rozprawy - k. 469-470.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Właścicielami działek ew. nr (...) położonych w M. byli rodzice powoda W. P. (1) i M. P.. W. P. (1) zmarł 9 marca 2007r. Na podstawie postawienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 25 lipca 2012r. sygn.. akt Ns 572/12 o dział spadku po W. P. (1) i zniesienia współwłasności powód K. P. nabył na wyłączną własność działek nr (...).

Dowód: kopia postanowienia z 8.08.2011r. Ns 1308/10, kopia (...), postanowienia z dnia 25 lipca 2012. Ns 572/12 – k. 4, 10, 25 akt Ns 572/12

Działki nr (...) przynajmniej w sąsiedztwie potoku Z. (Z.) stanowiły i stanowią las, w roku 2010 na skutek nagłych i intensywnych opadów nastąpiło przybranie wód potoku i zajęcie w sposób trwały części powyższej nieruchomości.

W dniu 25 kwietnia 2012r. powód oraz pozostali współwłaściciele nieruchomości, w których imieniu, na podstawie pełnomocnictwa z dnia 1 lutego 2012r., działał powód, złożyli do Starosty (...) wniosek o ustalenie linii lewego brzegu potoku Z. (Z.) w związku z trwałym zajęciem części gruntu działek (...) w M. przez wody płynące, które nastąpiło w wyniku powodzi w 2010 i 2011r.

Decyzją z dnia 28 maja 2012r. znak (...) Starosta (...) ustalił linię lewego brzegu potoku Z. (Z.) na odcinku wymienionych wyżej działek, która rozgranicza grunty pokryte wodami potoku od gruntów przyległych i przebiega krawędzią brzegu, dzieląc działkę nr (...) na działki (...) przy czym działka (...) stanowi grunt pokryty wodą, działkę (...) na działki (...), przy czym działka (...) stanowi grunt pokryty wodą, działkę (...) na działki (...), przy czym działki (...).13 stanowią grunt pokryty wodą, zgodnie z projektem rozgraniczenia opracowanym przez geodetę T. K.. Jednocześnie Starosta (...) stwierdził, że działki nr (...) o pow. 0,0756 ha, (...) o pow. 0,0104 ha,(...)o pow. 0,0271 ha, (...) o pow. 0,0368 ha, (...) o pow. 0,0198 ha pokryte wodami powierzchniowymi potoku stanowią z mocy prawa własność Skarbu Państwa.

Stanowiący podstawę rozgraniczenia i ustalenia linii brzegowej operat z projektem rozgraniczenia gruntów został wykonany na zleceni powoda i on też poniósł koszt jego wykonania w wysokości 2.460 zł., koniecznym było także poniesienie kosztu uzyskania wypisu z rejestru gruntów w wysokości 10,80 zł.

Pismem, które wpłynęło do (...) w K. w dniu 1 czerwca 2012r. powód działając osobiście i w imieniu rodzeństwa domagał się wypłaty odszkodowania za grunt trwale zajęty przez wody potoku. Na zlecenie pozwanego został wykonany operat szacunkowy gruntu, w którym rzeczoznawca ustalił wartość działek nr (...) na łączną kwotę 12.336 zł.

Powód kierował do (...) kolejne pisma domagając się oprócz wypłaty odszkodowania dodatkowo zabezpieczenia lewego brzegu potoku przed dalszymi szkodami, które powstały i mogą powstać w związku z przesunięciem koryta rzeki.

W kwestii odszkodowania za grunt pozwany zaproponował zawarcie ugody, w której wypłaciliby wszystkim dotychczasowym współwłaścicielom nieruchomości zajętej przez wodę odszkodowanie w łącznej kwocie 3.400,91 zł. Powód w imieniu własnym i mocodawców nie zgodził się na zaproponowaną wysokość odszkodowania po pierwsze z uwagi na zaniżenie wartości szkody jak i po drugie nie uwzględnienie konsekwencji powstałych osuwisk.

Odnosząc się do stanowiska powoda, (...) w K. poinformowało, iż część powierzchni działek (...) (20 %), (...) (20 %), (...) (35 %), (...) (25 %) zostało zajętych przez wody kilka lat wcześniej a więc przedmiotowy wniosek o wypłatę odszkodowania został złożony po upływie 2 lat, o których mowa w przepisie art. 17 ust. 2 ustawy prawo wodne.

Dodatkowo pozwany zajął stanowisko, że powód nabył prawo własności do całej nieruchomości dopiero po zdarzeniu uzasadniającym wypłatę odszkodowania bo 25 lipca 2012r.

W zakresie żądania powoda o zabezpieczenie lewego brzegu potoku i ujęcia już zaistniałych szkód związanych ze zmianą koryta potoku pozwany w piśmie z dnia 9 grudnia 2013r. wskazał, iż: „potwierdza konieczność wykonania prac związanych z zabezpieczeniem brzegów potoku Z. w rejonie działki (...) w km 0+000 do 2+700 powstałe w wyniku powodzi, które zostały ujęte w zestawieniu szkód na rzekach i potokach w administracji (...), jednakże z powodu dużej ilości zadań koniecznych do realizacji na całym obszarze działania jednostki i ograniczenia wysokości środków finansowych, umożliwiających wykonanie tylko niewielkiej w stosunku do potrzeb ilości zadań, prace te nie zostały dotychczas wykonane”. Ponadto prognozował pozwany, iż po zabezpieczeniu środków finansowych podejmie starania o wprowadzenie robót do projektu planu robót na 2014r. lub lata następne. Pozwany zwrócił uwagę jednocześnie, że lewy brzeg potoku jest wysoką skarpią, zwykle zabezpieczenie stopy może okazać się niewystarczające, koniecznym może być wykonanie ekspertyzy określającej przyczynę powstania osuwiska co leży poza kompetencją (...).

Dowód: decyzja k. 11-12, faktura i rachunek kosztów opracowania mapy k. 13-14, korespondencja, propozycja ugody k. 15-17, 34-44, operat szacunkowy k. 18-30

W wyniku powodzi w latach 2010 i 2011 potok Z. zmienił koryto i od tego czasu następuje systematyczne podmywanie i podcinanie skarpy brzegowej, znajdującej się na działce powoda nr (...), i tym samym wzrost nachylenia skarpy, stopniowa i ciągła degradacja siedliska leśnego, uszkodzenie drzew i krzewów, niszczenie gleby. Proces ten cały czas trwa, wzmaga się przy większych opadach, w jego wyniku następuje obrywanie skarpy, przewracanie i przechyłanie się drzew, pęknięcia drzew, przeschnięcia drzew i gałęzi oraz pogorszenie ich stanu zdrowotnego. Ze szczególną mocą skutki tego zjawiska występują w trzech miejscach na działce (...), umownie nazwane osuwiskami nr: 1 (o pow. 360 m²), 2 (o pow. 205 m²), 3 (o pow. 295 m²). Na osuwisku nr 1 nastąpiło na powierzchni 20% całkowite zniszczenie gleby a na osuwisku nr 3 w 80 %.

W obrębie działki powoda 81/10 oraz na działkach zajętych przez wody potoku a stanowiących obecnie własność Skarbu Państwa nie stwierdzono bezpośrednich i jednoznacznych przesłanek pozwalających zakwalifikować ten obszar do typowych terenów osuwiskowych ani nie występuje tu proces osuwiskowy o charakterze czynnym. Występuje natomiast nachylenie skarpy znacznie przekraczające dopuszczalny kąt i jej stopniowy, sukcesywny lub gwałtowny wzrost nachylenia, co w powiązaniu z nawodnieniem gruntu na skutek opadów powoduje naruszenie stanu równowagi granicznej na zboczu a to w konsekwencji osunięcia i obrywy gruntów. Bezpośrednią tego przyczyną są wody płynące korytem potoku, występujący proces erozji w obrębie koryta potoku Z., który powoduje podcięcie występującej skarpy brzegowej i tym samym wzrost nachylenia całości zbocza. Bez zjawisk erozyjnych o charakterze osuwiskowym, których przyczyną są wody potoku, ani ukształtowanie terenu, jego nachylenie, uwarunkowania nie miałyby wpływu i nie zaszkoziłyby poszyciu leśnemu.

Dowód: opinia biegłego geologa k. 237-245, 277-281, 302, opinia biegłej z zakresu szacowania nieruchomości k. 400-426, 450, opinia biegłego geodety k. 358-366, zeznania świadków S. P. i W. P. k. 354/v-355, powoda k. 92/v-93, 471, zdjęcia k. 317-320.

Wartość rynkowa prawa własności nieruchomości gruntowych stanowiących działki nr (...) położonych w M. wraz z drzewostanem jako podstawa stanowiąca ustalenia wysokości odszkodowania za grunt zajęty w sposób trwały i naturalny przez wody potoku Z. w wyniku powodzi w 2010 i 2011r wynosi 15.630 zł.

Szkoda polegająca na utracie i zniszczeniu drzewostanu na działce nr (...) i na utracie wartości istniejącego drzewostanu w związku z obniżeniem bonitacji siedliska także na działce (...), według danych powierzchniowych i liczbowych opartych na stanie istniejącym na gruncie wynosi łącznie 4.519 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu szacowania nieruchomości k.134-149, opinia biegłej z zakresu szacowania nieruchomości k. 400-426, 450.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków i powoda oraz opinie biegłych geologa, geodety i z zakresu szacowania nieruchomości.

Bezspornym było jedynie to, iż nastąpiło trwale zajecie gruntów należących do powoda i jego rodziny przez wody płynące potoku Z. (Z.), złożenie w ustawowym terminie wniosku o wypłatę odszkodowania.

Sąd nie znajduje podstaw do przyjęcia za wiarygodne zeznań świadka A. C. k. 105 i za udowodnione twierdzeń pozwanego jakoby w wyniku powodzi w 2010 i 2011r. doszło do częściowego zalania gruntów, które zostały zajęte przez potok także w przeszłości. Twierdzenia te są dowolne, jak i samo określenie procentowe obszaru, który miałby zostać zajęty przed 2010r. Żadnym w tej materii dowodem nie mogą być wydruki z geoportalu, które nawet na stan obecny nie są na tyle dokładnym odzwierciedleniem stanu na gruncie aby stanowić podstawę ustaleń powierzchniowych, nie mówiąc o zdarzeniach historycznych. Głównym dowodem na prawdziwość twierdzeń powoda jest sama decyzja z 28 maja 2012r. i jej uzasadnienie. Mowa w niej o zajęciu określonych gruntów, stanowiących całość działek, w wyniku powodzi w 2010 i 2011r.

Nieprzydatny w sprawie okazał się dowód z zeznań świadka P. P., który szacował wysokość odszkodowania w ramach postępowania administracyjnego z uwagi na przeprowadzony w postępowaniu sądowym dowód z opinii biegłego ds. szacowania nieruchomości.

Sąd czynił ustalenia w oparciu o zeznania świadków S. P., W. P. i powoda, którzy zgodnie zeznawali o powstawaniu na działce (...) osuwisk, choć jak wynika z opinii biegłego geologa powyższe nazewnictwo nie jest określeniem fachowym bowiem występujący na tej działce proces jest procesem o charakterze osuwiskowym kwalifikowanym jako obrywy i obsunięcia.

Zeznania powyższe w powiązaniu z opinią biegłego geologa dają jasną odpowiedź na pytania o przyczyny powyższego zjawiska. Dowody te spójnie wskazują, że nie jest to wynik ukształtowania terenu lecz erozja będąca wynikiem wód płynących, które raz w sposób powolny a w innym czasie w sposób gwałtowny podcinają, podmywają skarpe powodując stopniowe zwiększanie jej nachylenia, następnie podcinanie i obsuwanie się terenu.

W ocenie sądu należy dać wiarę zeznaniom powoda co do umiejscowienia powyższych zjawisk na działce (...), które zostały uwidocznione w opinii biegłego geodety A. W.. Niewątpliwie stan ten został zaobserwowany także przez biegłego geologa, który oczywiście nie mógł go w sposób precyzyjny umiejscowić ale fakt degradacji poszycia i gleby w miejscach zaznaczonych w opinii biegłego geodety potwierdziła z kolei biegła ds. szacowania nieruchomości – M. S. (1).

Wysokość odszkodowania za grunt zajęty przez wody płynące sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego A. W., jest ona precyzyjna i rzetelna a w istocie nie była kwestionowana przez strony, bo zarzuty pozwanego dotyczyły wyłącznie tego, iż pozwany uważa, że w 2010 i 2011r. nastąpiło zajęcie mniejszego obszaru gruntu. Poczynienie ustaleń w tej kwestii należało do kompetencji sądu a nie biegłego ds. szacowania.

Fachowe i jasne są pozostałe opinie biegłych. Biegli geolog W. F. i ds. szacowania M. S. odpowiedzieli na zarzuty stron a ich wyjaśnienia nie pozostawiają wątpliwości co do słuszności wniosków zawartych w opiniach.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie o wypłatę odszkodowania za grunt zajęty przez wody płynące i zwrot kosztów sporządzenia projektu oparte jest na przepisach nie obowiązującej aktualnie ustawy z 18 lipca 2001r. prawo wodne.

Art. 17 ust. 1 i 2 ustawy stanowił, jeżeli śródlądowa woda powierzchniowa płynąca lub wody morza terytorialnego albo morskie wody wewnętrzne zajmą trwale, w sposób naturalny, grunt niestanowiący własności właściciela wody, grunt ten staje się własnością właściciela wód. W takim przypadku dotychczasowemu właścicielowi gruntu przysługuje odszkodowanie od właściciela wody na warunkach określonych w ustawie. Art. 188 stanowił, że do naprawienia

szkody, o której mowa m.in. w art. 17 ust.1 ustawy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, z tym, że odszkodowanie obejmuje koszty sporządzenia projektu, o którym mowa w art. 15 ust. 3 (projekt rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych). Roszczenie o naprawienie szkody przedawnia się z upływem 2 lat od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o zalaniu gruntu podczas powodzi albo o trwałym, naturalnym zajęciu gruntów przez wody. Naprawienie szkody według przepisów kodeksu cywilnego obejmuje straty, które poszkodowany poniósł i korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.).

Żądanie powoda o zapłatę odszkodowania z powodu trwałego zajęcia gruntu przez wody potoku Z. (Z.) na podstawie powyższych przepisów jest uzasadnione, co do zasady nie było też kwestionowane przez pozwanego. Przedmiotem sporu była wysokość odszkodowania.

Wyżej sąd zajął stanowisko odnośnie obszaru zajętego gruntu, który powinien stanowić podstawę do wyliczenia wysokości odszkodowania. Jest to cała powierzchnia działek nr (...) o pow. 0,0756 ha, (...) o pow. 0,0104 ha, (...) o pow. 0,0271 ha, (...) o pow. 0,0368 ha, (...) o pow. 0,0198 ha, których wartość w oparciu o wnioski opinii biegłego rzeczoznawcy wynosi 15.630 zł. Rzutuje to także na konkluzję, iż w żadnym zakresie roszczenie nie jest przedawnione bo powód niezwłocznie wystąpił z żądaniem naprawienia szkody, jego wniosek rozpoczynający procedurę administracyjną został złożony w dniu 25 kwietnia 2012r. (sentencja decyzji k. 11).

Zgodnie z treścią przepisów ustawy prawo wodne oprócz wartości rynkowej utraconego prawa własności do wartości szkody wlicza się koszty sporządzenia projektu a te zostały udokumentowane fakturą i rachunkiem k. 13 i 14 (kwoty 2.460 zł. i 10,80 zł.).

Odnosząc twierdzenia, że w dacie zdarzenia powodującego podstawę odszkodowania, powód nie był wówczas wyłącznym właścicielem nieruchomości, należy się zgodzić z pozwanym.

W ocenie sądu jednak przedmiotowe czynności powoda, współwłaściciela nieruchomości mają charakter czynności zachowawczych (art. 209 k.c.), uprawniający go do podejmowania samodzielnie działań, w imieniu także pozostałych współwłaścicieli, a że odbywały się one za zgodą pozostałych współwłaścicieli świadczy pełnomocnictwo z dnia 1 lutego 2012r. k. 36.

Przechodząc do oceny roszczenia o naprawienie tzw. szkód osuwiskowych powstałych na skutek braku zabezpieczenia brzegów potoku Z. w rejonie działki (...), to znajduje ono podstawę w przepisie art. 417 § 1 k.c.

Art. 21 ustawy z dnia 18 lica 2001r. prawo wodne stanowił, że utrzymywanie wód stanowi obowiązek ich właściciela. Polega on także na zachowaniu stanu dna lub brzegów oraz na remoncie lub konserwacji istniejących budowli regulacyjnych (art. 22 ust. ustawy) w szczególności ma to na celu zapewnienie ochrony przed powodzią lub usuwanie skutków powodzi (art. 22 ust. 1a pkt 1 ustawy). Z kolei art. 227 ust. 1 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 20 lipca 2017r. prawo wodne stanowi, że utrzymywanie publicznych wód śródlądowych wód powierzchniowych polega także na zachowaniu stanu dna lub brzegów oraz na remoncie lub konserwacji istniejących budowli regulacyjnych. Podobnie jak w poprzednim uregulowaniu ma to na celu ochronę przed powodzią lub usuwanie skutków powodzi.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że na skutek powodzi nastąpiła zmiana koryta potoku Z., który obecnie powoduje ingerencję w działkę nr (...), podcinanie skarpy, powiększanie jej nachylenia i w konsekwencji negatywne skutki dla stanu gleby i lasu na działce powoda. Sam pozwany dostrzegł problem związany z powstaniem szkód na działce (...), które powstały w wyniku powodzi i nawet zapewniał powoda, że podejmie kroki w celu zabezpieczenia lewego brzegu potoku. Sam pozwany także skonkretyzował, gdzie powyższe szkody powstały. Jakkolwiek pozwany zastrzegł, że przyczyną tej sytuacji może być osuwisko, za co oczywiście nie mógłby ponosić odpowiedzialności, to jednak przeprowadzona w postępowaniu opinia geologiczna wykluczyła istnienie w tym terenie osuwiska, biegły wskazał jednoznacznie na przyczyny zjawiska obrywów i obsunięć, są nim płynące wody potoku Z..

Zatem pozwany jest zobowiązany do podjęcia czynności, które powinny zabezpieczyć brzeg potoku, ustabilizować stopę skarpy a brak środków finansowych na ten cel nie zwalnia go z odpowiedzialności odszkodowawczej.

Oznacza to, iż w także w tym zakresie roszczenie powoda jest uzasadnione i skutkowało zasądzeniem na jego rzecz odszkodowania w żądanej kwocie 2.909, 80 zł. (mniejszej niż wyliczona przez biegłą szkoda).

W pozostałym zakresie powództwo podlega oddaleniu.

W szczególność dotyczy to żądania zawartego w punkcie 4 pisma z dnia 29 listopada 2017r. k. 315. Oczywiście tak sformułowane żądanie jest ogólnikowe, nie nadaje się do wykonania a to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania jakie konkretnie prace zabezpieczające powinien wykonać pozwany i czy wyczerpują one obowiązki pozwanego. Zwrócenia uwagi wymaga, że biegły geolog w opinii ustnej wskazywał na konieczność zrealizowania prac zabezpieczających i możliwość określenia przez niego ich rodzaju.

Reasumując sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda z tytułu odszkodowania na podstawie przepisów ustawy prawo wodne łącznie kwotę 18.110,80 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu mając na uwadze, że żądanie wypłaty odszkodowania z tego tytułu było zgłaszane na długo przed wniesieniem pozwu, a z tytułu odszkodowania na podstawie art. 417 § 1 k.c. od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu.

Odnośnie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc .

Powód poniósł koszty w wysokości: 1.288 zł. opłata od pozwu, 2.400 zł. koszt zastępstwa procesowego, 17 zł. opłata od pełnomocnictwa, 1.000 zł., 500 zł., 1.500 zł., 5.000 zł. zaliczki na opinie biegłych (k. 115, 121, 223, 335) w sumie 11.705 zł. Pomimo częściowego uwzględnienia żądań, zasadnym jest włożenie na pozwanego obowiązku zwrotu wszystkich kosztów poza opłatą od rozszerzonego żądania zawartego w punkcie 4 pisma z dnia 29 listopada 2017r. k. 315 bowiem ostatecznie kwota odszkodowania (w tym zakresie roszczenie zostało częściowo oddalone) zależała od jego oszacowania przez biegłego, nieznacznie różniła się od żądania pozwu natomiast drastycznie odbiegała od zaproponowanego powodowi odszkodowania w postępowaniu administracyjnym. Pozostałe wydatki związane z opiniami biegłych były uzasadnione i potwierdziły zasadność stanowiska pozwanego. Konsekwentnie sąd obciążył pozwanego obowiązkiem uiszczenia wydatków związanych z kosztami opinii, wyłożonymi tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/(...)

3/(...)

(...)

Sędzia.